

מעמד המדידה ב"אסקימו לימוז" הלימוז הכיט הון.

הכוונה כמובן ל"גברת סטלה המגמרת" מאסקימו לימוז ואי בשמה האמיתי איפיליה שטראהל. בכל הנוגע ליצירת קשר בין המסך לצופה באולם, איש לא התחרה עימה השנה, והעובדה שהמבצע נעשה בי"ת תפקיד מישני, ראוי לציון לשבח אם לא בשטח האמנות, הנה ודאי בתחום תיקשורת ההמונים.

מבין כל ושחקניה המיטבה ושל השנה, המפתיע המרתק ביותר היה מי שהופיע עד היום רק בסרטים של עצמו, פרנסואה טריפו. במיפגשים מן הסוג השלישי הוא היה התגלמות האירווי הנאור והפתוח לקראת העתיד, משום שסטיבן ושפילברג, במאי הסרט, ראה אותו כזוהו. טריפו לא רק מילא את המוטל עליו על הצד הטוב ביר תר, הוא אף הסיפק לכתוב תוך כדי הצייר לומים את התסריט לאחד מסרטי הרגרי שים, החמים והחביבים ביותר, גבר שאהב נשים, ושהוצג בארץ עוד לפני סירטו של שפילברג.

הקטנים שהאפילו על המבוגרים

כאן בא הרגע לקוד קידה עמוקה לשני מפוצצי הקופה של השנה, ה" מסמלים את העידן החדש של החליוד לפחות מבחינת גילאי היתורים, האת הר עולם החדש ושבנו הם מתעניינים. מילחמת

להתבסס בתשובות ושומצא לבעיות הר חזותיות. שני הסרטים הרחיבו את אופקי ההבנה הקולנועית מבחינת טכנית, והצי עידו אותה קדימה. ייתכן ושורר זה, אשר כדבריו של במאי מיפגשים... סטיבן ושפילברג, "יגן את תר רתו מן המסך הקטן של הטלוויזיה ומן הסרטים של החזר הקודם" — במילים אחרות, יואב השיראותו מתרחבות בקופסת שישורים — הראה בסרטים הללו את הני צנים לכיוון של הציויליזציה בעתיד.

החזר הצעיר עוד יותר, אם תשל"ז היתה שנת המיפלצות בקולנוע, יש לציין שתשל"ח חשאת לראות את עצמה כשנת הזאטטים, ושהנה בכמה סרטים מתפקי דים הישנים ביותר, וניצלו את ההזדמנות כדי להאפילו על המבוגרים שלידם. דוגמה בולטת אחת היא אנה טורנט, הילדה בעלת המבט המזהים בקריאת העורב, שגדמה כי מולה מתמוטטים כל השקרים המוסכמים של עולם המבוגרים. הדוגמה השנייה היא ברוק ושילדס, ספקילדה ספקיאשה, תעריר בת מזורה ושל תום והפקרות, ילדה מקסימה ומפחידה גם יחד, שבלעדית לא היתה לסרט ילדה יפה זכות קיום. ושני ילדים נוספים שלא יישכחו במתרה: קווין קאר מינגס בעלת הלשון החדה והשונוה, שהיא ספק מישוענת וספק קטיגור ושל אמה, מארי שה מייסון, בודיה לשניים, וקארי גאפי, הילד החמד המוצא לטיול עם היצורים מן החלל הציצון, וחזר בסוף מיפגשים

ג'ייד קוויבורג ב"אשה לאינשוואה" שנת האשה

מן הסוג השלישי אל אמו.

הענקים מתו זקופים

איך לסיים, מבלי להזכיר את העובד זה שישניים מנחלי הקולנוע ובכל הר זמנים הלכו לשולמם במהלך השנה? צ'ארלי צ'אפלין אומנם לא עשה כבר סרטים מזה זמן רב, אבל אם יש אדם אחד שעליו ניתן לומר כי הוא שהפיה נשמה בהמצאה ושל האחים לומיאר, כשי היתה עדיין במקוונה הטכנית, אם יש אדם שזוהר ללב כל מי שצפה בו בין אם הבין נכונה את כל כוונותיו, הבין אם רק גיחך בהנאה למראה מעשי הקונדס שלו, הרי זה צ'ארלי צ'אפלין. הוא היה במאי, שחקן, רקדן, כוריאוגרף, מוסיקאי, תסריטאי ומבצע, קומיקאי וטראגיקן, ב" קיצור הוא היה כל מה שהקולנוע יכול להכיל, ולמען האמת, אין טעם להתאבל עליו. כי הוא חי, וימשיך לחיות כל עוד תהיה בעולם מכונת-קולנוע, וייוותר אם סרט אחד, כי כל הסיכויים שזה יהיה סרט של צ'אפלין.

הוארד הוקס היה מפורסם פחות, אבל הוא ליווה את התפתחות הקולנוע האמרי קאי מתקופתו האילמת ועד לשנות השי שים, הוא אחד האבות שסרטי מהווים אמנותיים של דור שם אחרי, אחד ממנהגי המחזור של לוקאס ושפילברג, האיש ש ניצב מאחרי אגדות כמו בעל הצלקת ו" גם למלאכים יש כנפיים ועוד סרטים רבים אחרים. סרטי הם חומר עלם לכל מי ש" לימד קולנוע ויודע עד כמה קשה להגיע לדוגמת מיקצותיות כמו זו של הוקס, שנעשה קולנוע בדיוק כפי שאחרים נושמים. אנשים כאלה, שהנחיתו את היסוד לקולנוע, הציבו אתגר קשה לכל מי שיקשש ללכת בדרכם.

קאתלין קווינגן אופי וכישרון

הכוכבים היה, תוך ושנה אחת, להיטי הקור פתי הגדול ביותר בכל הזמנים. הרפתקתי הלל זו, שאינה קשורה בזמן חמקום כל שיה, היא תוצאה ישירה של עולם התורות הפנימי ושל החזר האמריקאי החדש, שעליו משתייך הבמאי ג'ורג' לוקאס, דור שגדל על סדרות מצוירות, ועל סירטי פלאש גורר דון ועל מרחבי היקום הפתוחים לכל, לפחות בעזרת עולם התעתיים של אולפן הסרטים. לעומתה מיפגשים מן הסוג השלישי ש" שלח מבט בחזן עם אסמכתות מדעיות אל עבר העתיד הקרוב, כדי לראות כיצד העמוד האנשות במיבחן הפנישה האפשרית עם אושי החלל, האם לא נמצאו תשובות לכל השאלות הנאנשות, אפשר היה בהחלט

לירי פומקין היופי במקום מיסני

הנצליחה לא רק לשכנע את האולפנים לעשות סרטים על נשים, אלא גם האנה לתביא את הקהל לסרטים אלה על-מנת להוכיח את כדאיות המיחרית. משום כך, אין מנוס מבחירתה של ג'יין פונדה כשחקנית השנה, הן משום שהיתה בין הפעילות הראשיות לשינוי באקלים, הן משום ששני סרטיה החחשים מוכיחים שלגברת, אשר עברה כבר את גיל ה"40, יש עוד הרבה לומר על המסך. אומנם מי שחיפש את ליליאן הלמן ובג'וליה לא מצא אותה, כי ג'יין פונדה שיתוק את ג'יין פונדה, אבל עשתה זאת היטב, ואשר לי שיבה הביתה, גם אם הסרט כולו מטופל בפשרות מכל הסוגים ובכל הכיוונים, הרי לפחות במה שנוגע למישקה של פונדה לא היו פשרות, ועקשנותה לעשות סרט זה, אחרי ישנים של אממצים הסתבכות, ראיה לפרס בפני עצמו.

מבין שחקניות המיטבה המצטיינות של השנה (דורי קאוואנו ברחוב הסטר, גיאנס רול בשלוש נשים, לסלי בראון בנקודת מפנה), אין ספק שאת הרחשם החזק ביותר על תקהל השאירה דווקא שחקנית ישראלית. היא ולא סתם רושם, אלא שוש של ממש.

(המשך מעמוד 53)

הרת של ברברה סטרייסנד כיחידה המסור גלת לשאת על כתפיה סרט שלם, נמוגה עם גל שלם ושל ירושה כמו גיל קליי בורג (אשה לאינשוואה), מארשה מייסון (דירה לשניים), קאתלין קווינגן (לא הב טחתי לך גן של ורדים), לילי טומלין (מעקב של חצות), שלי דובאל וסיסי ספיי סק (שלוש נשים), או אן באנקרופט ושירי לי מקלין (נקודת מפנה), ולשם שינוי היר פי תפס השנה מקום מישני. אופי, כישרון ובעיקר חוצפה היו יותר חשובים להצלחה. נדמה כאילו התנועה לזכויות האשה השיגה ובבת-אחת תפנית בתעשייה כולה,

שמודיק קראום ב"בוסעץ" הסוט דהר לפוסטיבלים